

Έρωτας Vs Θάνατος

Στιχοδημιουργίες

by

LIONARA

Έρωτας Vs Θάνατος

by

ΛΙΟΝΑΡΑ

Μάϊος 2014

Συλλογές: «EroSofies» & «Άβυσσος»

Αφιερωμένο σε όσους αντέχουν ακόμα

Περιεχόμενα

Με μπλέ η συλλογή «EroSofies» με μαύρο η συλλογή «Άβυσσος»

<u>Τίτλος</u>	<u>Σελ.</u>
- <u>Χτύπα αστραπή, με κούρασε το γκρι</u>	7
- <u>Πυθαγόρειο ζευγάρι ταιριαστό</u>	8
- <u>Πόνοι της ερημιάς</u>	10
- <u>Μα τι σου λέω</u>	11
- <u>Άστρο, Είσαι Εκεί!</u>	12
- <u>Ρούφα την στιγμή</u>	13
- <u>Όταν σκέφτεσαι Εμένα</u>	14
- <u>Δώρο απλοϊκό και πλούσιο</u>	15
- <u>Τρύπες</u>	16
- <u>Αν φοβηθείς την Αγάπη</u>	17
- <u>Λαμπρές νύχτες</u>	18
- <u>Κι έτσι άργησε η Κυριακή</u>	19
- <u>Δεν χαίρεσαι;</u>	20
- <u>Ψηφιακά αισθήματα</u>	21
- <u>Μια μικρούλα ζωή φτάνει</u>	22
- <u>Πυροτεχνήματα</u>	23
- <u>Άυλοι Έρωτες</u>	24
- <u>Ρίζα δυνατή το Είναι ματαιοπονεί</u>	26
- <u>Έρωτς, αυταπάτη γνώσης</u>	27

- <u>Απογοήτευση, του έρωτα εχθρός</u>	29
- <u>Τί Είσαι;</u>	31
- <u>Ετοιμάσου να ερωτευτείς</u>	32
- <u>Αποστάσεις</u>	33
- <u>Να σηκώσω την κουρτίνα?</u>	34
- <u>Στην σκιά δεν βλασταίνει Αγάπη</u>	36
- <u>Στην αγκαλιά Σου</u>	37
- <u>Τιμή στο Παρόν</u>	38
- <u>Αισθήματα, λάμπουν τον ουρανό</u>	39
- <u>Σε κορυφογραμμή</u>	41
- <u>Για μένα...Μετά από μένα...</u>	42
- <u>Διήγηση έρωτα, παραμύθι που Σκοτώνει</u>	43
- <u>Αγάπη κρυφή, αγνοείται</u>	44
- <u>Εσύ τις σάρκες σου σκίσε</u>	45
- <u>Αδιέξοδη Αγάπη</u>	47
- <u>Τα θέλω όλα</u>	49
- <u>Ο θάνατος του παλικαριού</u>	50
- <u>Όχι ευγνωμοσύνης αυτοθυσία</u>	51
- <u>Χρωστάει στο αύριο το χθες</u>	52
- <u>Ο πνιγμός</u>	53
- <u>Θ έ λ ω</u>	54
- <u>Φροντίδα ψυχής</u>	56
- <u>Κόσμος που Φαίνεται και που δεν Φαίνεται...</u>	57

- <u>Ζω για μένα, γελάω ειλικρινά</u>	58
- <u>Αιώνια τα συναισθήματα</u>	59
- <u>Χαρά κλάμα Όταν</u>	60
- <u>Ατίθαση εξίσωση</u>	61
- <u>Όνειρο Αγάπης</u>	62
- <u>Χάθηκε η ζωντανία Σου;</u>	64
- <u>Στοργή</u>	65
- <u>Υπαρξη ολική, Ηδονή αληθινή</u>	66
- <u>Έρωτας Vs Θάνατος</u>	67
- <u>ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ</u>	68

Χτύπα αστραπή, με κούρασε το γκρι

*Δεν σε φοβάμαι αστραπή, Θα σε αντέξω στο κορμί.
Εσύ κοντά μου δυνατή, καυτή προβάλεις μαγική.
Επάνω στη παλέτα της καρδιάς μου να σκοπεύσεις
και όλο το χρώμα στην άχαρη ζωή μας να ξοδέψεις.*

*Θα περιμένω, τυχαία μήπως και σε συναντήσω
και σαν τη μάνα το παιδί να σε αναγνωρίσω.
Μαζί σου τον χρόνο το ψεύτη να σταματήσω
το χθες και το αύριο σε μια ματιά να κλείσω.*

*Δεν σε φοβάμαι αστραπή Θα σε αντέξω στο κορμί
Θέλω πολύχρωμα να δω, χτύπα τολμώ για σένα ζω.
Περιμένω σε γη και ουρανό μήπως σε συναντήσω
και σαν τη μάνα το παιδί θα σε αναγνωρίσω.*

*Πως με κούρασαν να ξέρεις του γκρι οι αποχρώσεις
το βέλος στείλε έρωτα να δω τις επιπτώσεις.
Στα θέλω να παρασυρθώ και χαρά μόνιμη να βρω
στο εφήμερο του έρωτα μαζί σου να χαθώ.*

Πυθαγόρειο ζευγάρι ταιριαστό

Προσθέτω τις εμπειρίες που σε αποτελούν

Σε κομμάτια του χαρακτήρα σου σε διαιρούν

Βλέπω εμένα και με ταρακουνούν...

Κάνω το ίδιο για τις δικές μου

Μετρώ τις πίκρες και τις χαρές μου

Βλέπω εσένα και με συγκινούν...

Σε σκέψεις βαθιές όλα με βάζουν

Τον Πυθαγόρειο ορισμό φιλίας ξαναδιαβάζω

Λόγια σοφού πώς να παραβλέψω?

Την φιλία όρισε για τους αριθμούς

Την αντιστοίχισε σε ανθρώπους ζωντανούς

Αυτός είναι ο άλλος σου εαυτός

Φίλος καλός καρδιακός

Χωρίς αυτόν θα είσαι μισός!

Ο 220, ο 284 είναι ζευγάρι ταιριαστό

Φίλοι από το στρατό... Όπως εσύ κι εγώ

Επαλήθευσέ τα έχεις καιρό...

Τους φίλους δεν κάνει η συνήθεια

Όπως μας έμαθαν τα παραμύθια....

Ούτε μόνο ένα σημείο κοινό σε κύκλο ζωής, παρανοϊκό!

Αν δεν είσαι ένας βασικός πρώτος αριθμός

Που σε μετρήσιμες εμπειρίες δεν διαιρείται, δυστυχώς

Ψάξε τον άλλο σου εαυτό, κάπου αγνοείται προφανώς...

Διαιρέτες του 220: 1,2,4,5,10,11,20,22,44,55,110

Διαιρέτες του 284: 1,2,4,71,142

Προϋπόθεση Αυτογνωσίας

Τα μαθηματικά αν δεν κατανοείς

Οι βάσεις λείπουν...

Τον εαυτό δεν θα βρεις...

Προσπάθησε ξανά

Ποτέ δεν είναι αργά...

Πόννοι της ερημιάς

Φαντασιώσεις πόνου, δηλητηριάζουν

Το σώμα και τη ζωή σου

Αυτοκτονείς

Σαν τον σκορπιό

Που δαγκώνει απότομα την ουρά του

Και πεθαίνει

Κι είναι τόσοι οι πόννοι σου

Όσοι οι κόκκοι άμμου της ερημιάς σου

Μονόδρομος

Η συμφιλίωση με την έρημο

Μα τι σου λέω

Με μούτρα, θυμούς, γκρίνια, κτήμα σε θέλω
Τυραννιέμαι μας τυραννάω
Την κενότητα μου μετράω και κλαίω
Μα ξυπνάω ζω και αναπνέω

Φτεροκοπάω, στο χθες δεν γυρνάω, από ψηλά σας κοιτάω
Δεν σας γνωρίζω μα τη ζωή σας μετράω, στο τώρα πατάω
Η νύχτα σαν πέφτει αετός θα γυρνάω
Έρποντας μέρα τους ήχους ρουφάω
Βλέμμα ζυγίζω σιωπώντας μιλάω

Τη φύση μας μέσα μου κλείνω χαμογελάω
Χαμογελάω, κλουβιά αφήνω πίσω
Χαμογελάω, κλειδιά πιάσε, πετάω
Χαμογελάω, με ζωή μεθάω παραπατάω
Τα κλειδιά κρατάς μα βήμα δεν κάνεις
Συνήθισες λες τα φτερά σου μουδιάσαν
Κάνε ένα βήμα και πλάι σου θα 'ρθω
Στο ρυθμό μου να ζεις μπορώ να σου μάθω
Αγαπάω! Με όλα τα μέσα βοηθάω

Μα τι σου λέω, τα φτερά θέλουν κότσια
Μα τι σου λέω, τα κότσια θέλουν ανάσταση
Μα τι σου λέω, η ανάσταση θέλει θάνατο
Μα τι σου λέω στη γη έχεις κολλήσει

Τι κι αν Αγαπάω, τι κι αν Βοηθάω
Στα γαλάζια ουράνια χρόνια μόνη πετάω
Τα φτερά όσο αντέξουν, με δάκρυ όσο γελάω
Τις λίγες φτερωτές ψυχές όσο εκεί συναντάω

Άστρο, Είσαι Εκεί!

*

Άστρο

Είσαι Εκεί, νιώθω!

Ελπίδα, όνειρα, χαρίζεις

Σπάνια λαμπερή, αντάξια χρυσή

Αγάπη με θλίψη άφοβα μετράς!

Χωρίς λόγια μεγαλειώδεις αντικατοπτρισμοί!

Χωρίς ανάσα, άχρονα, άτοπα, αγνά, ηρωικά, οδηγείς, ακολουθείς!

Θλίψη με αγάπη άφοβα μετράς, μου το'πε ο "κοιμισμένος
προφήτης"

Όσο το κομμάτι "απείρου" μου περιέχει το συνεχώς ανανεούμενο "πι"

Είσαι Εκεί!

Εδώ ζωή!

Εκεί θάνατος ή νέα ζωή?

Συνάντηση του Εδώ με το Εκεί, αιώνια αισθητή!

Ρόδι που ενώνει μοναξιές σε μια καρδιά πορφυρή!

=====

Ρούφα την στιγμή

*Θέλω να ρουφήξω την κάθε στιγμή
Με την ίδια λαχτάρα που απορροφούν
Τα μάτια μας ένα αγαπημένο πρόσωπο
Που το κατεβάζουν στον τάφο*

Όταν σκέφτεσαι Εμένα

Όταν σκέφτεσαι εμένα

Τα όνειρα να 'ναι βαμμένα

Στα χρώματα των λουλουδιών

Στη λάμψη των αστεριών

~

Όταν σκέφτεσαι εμένα

Κατέβασε την ένταση στον ήχο

Δυνάμωσε της καρδιάς σου τον χτύπο

Ν' ακούσω της χαράς σου τον στίχο

~

Πες μου μόνο την ώρα της σκέψης

Κβαντικό ραντεβού στου ονείρου τις πλέξεις

Με την πίστη να κάνει γιορτή

Η ελπίδα σιγουριά να υλοποιηθεί

Δώρο απλοϊκό και πλούσιο

Το δώρο μου είναι απλοϊκό

Πιο πλούσιο δεν υπάρχει

Στην μεγάλη Σου αγκαλιά

Στρώνω λουλούδια Αγάπης

Τρύπες

Στις ίδιες τρύπες εκ περιτροπής

Σαπίζουν οι φτωχοί

Στις τρύπες που ζουν

Στις τρύπες που πεθαίνουν

~

Τρύπες οικογενειακές και μόνιμες

Ελέγχουν τη ροή

Σε τρύπα όλοι χώνονται

Από τρύπα όλοι βγαίνουν

~

Με ελπίδα ή ανέλπιδα

Χαρά αποφασίζουν

Ανάμεσα σε χώμα και άνθρακα

Ύπαρξη στροβιλίζουν

Αν φοβηθείς την Αγάπη

Αν φοβηθείς

Και θελήσεις μονάχα την ησυχία της Αγάπης

Σκέπασε την γύμνια σου

και βγες απ' το χωράφι της

Ετοιμάσου

Να γελάς χωρίς όλο το γέλιο σου

Να κλαις χωρίς όλα σου τα δάκρυα

Δεν θα νιώσεις την υπέρτατη

Αγέλαστη Χαρά

ούτε την

Αδάκριτη θλίψη

Λαμπρές νύχτες

Απόψε η πανσέληνος έχει την μορφή σου

Φωτίζει τα σκοτάδια μου, γελάει η ψυχή μου

~

Το φως σου λάμπει μέσα μου δεν παραπατάω

Τ' αστέρια με ζηλεύουν, κομήτες καβαλάω

~

Φεγγάρι μου, φεγγάρι σου έγινα να σε φτάσω

Άσε τους άλλους μέθυσους, διπλά να μας κοιτάνε

~

Διπλά φεγγάρια γένησε, η Αγάπη μας απόψε

Ας το συνηθίσουν, λαμπρές τις νύχτες δώσε και ξαναδώσε

Κι έτσι άργησε η Κυριακή

Πόνος γεννάει το γέλιο του και το χαμόγελό του

Τον πόνο του ζωγράφιζε με ζεμπεκιά στη Γή

Τον πόνο του κατάπινε χθες βράδυ στο ποτό του

Κι ήταν βαρύς μα μπόραγε να είναι αφανής

Τον πόνο του συνόδευε μια θλιβερή ιστορία

Μέσα του την κράταγε την θλίψη του μη δεις

Του έτρωγε τα σωθικά, σάπιζε τις χαρές του

Μέχρι που την ξιστόρισε σ' ένα πουλί ζωής

Και το πουλί τραγούδησε αλλιώς από τ' άλλα

Του δωσε αναπνοή, της νιότης το φιλί

Κι έτσι άργησε η Κυριακή π' ανάπαψη θα πει.

Δεν χαίρεσαι;

Δεν χαίρεσαι που ξέρω να ξεχνάω;

Που σαν παιδί ξανά χαμογελάω;

Που με φίλους σε ξενύχτια το γλεντάω;

Που χορεύω και στα ταξίδια όλο γελάω;

~

Με θες θλιμμένη σε σκέψεις να ξαγρυπνάω;

Στης ενοχής σου το ποτό να μεθάω;

Στης πίκρας τον καημό να πονάω;

Στης συμφοράς σου την φυλακή να τριγυρνάω;

~

Δεν χαίρεσαι που ξέρω να ξεχνάω;

Δεν μπορείς σωτήρας μου να γίνεις;

Στην αγκαλιά σου να με δένεις, να με λύνεις;

Το δάκρυ να σκουπίζεις σαν πονάω;

~

Μάθε πρώτα να μην ζηλεύεις την χαρά

Μαζί μου σαν παιδί να χαμογελάς

Ν' αγαπάς, να δίνεις, με θυμούς να μην ξεσπάς

Και όταν ρωτάς την ώρα

Είναι μια και μοναδική να απαντώ

Ψηφιακά αισθήματα

Τρελό παλμό του πόθου

Κάτω από το στήθος

Κλείνεις σε κόκκινο φάκελο

Με αρωματισμένα πολύχρωμα λουλούδια

Με θέμα «Έρωτας»

Παραλήπτη στην «Κρυφή κοινοποίηση»

Πατάς «Αποστολή»

Μια μικρούλα ζωή φτάνει

Η ζωή είναι μια

Είναι μικρούλα

Έχει πάθη, έχει λάθη

Έχει έρωτα, έχει ζάλη

Έχει πόνο, έχει δάκρυ

Μα πιο πολύ απ' όλα

Έχει θάνατο

Και θέλω ν' αποφασίσω

Το πότε και το πώς

Ή μήπως έτσι κι αλλιώς;

Δεν θέλω άλλη ζωή

Αυτή μου φτάνει

Για να ανασταίνομαι κάθε μέρα

Για αιώνες στις μνήμης το DNA σας

Πυροτεχνήματα

Κοίτα ψηλά, γέμισα λάμπεις και χρώματα

Όλα τα ουράνια διαστρώματα

Έδωσα στ' άστρα της χαράς μου την ίριδα

Από μια σπίθα απ' της καρδιάς μου πυρίτιδα

Να δουν σ' όλη τη γη

Της Αγάπης μου τρελά Πυροτεχνήματα

Θα μπορούσα να τινάξω και το φεγγάρι

Μα και τον ήλιο κι ας πάω στον Άδη

Αλλά κρατιέμαι σ' αυτή τη Γη

Για να υπάρχω, να υπάρξεις κι Εσύ

Άυλοι Έρωτες

Άυλοι έρωτες, τυφλοί

Δεν ξέρουν πότε αρχίσαν

Όνειρο ήταν ή ζωή

Τις λέξεις συλλαβίσαν

~

Γεμίσαν συναισθήματα

Που κόβονται στις λέξεις

Όσα τα βλέμματα μιλούν

Αδίκησαν οι προβλέψεις

~

Την μαργαρίτα δεν ρωτούν

Δεν νιώθουν την ανάγκη

Στο θάνατο δεν σκυθρωπούν

Παραδείσια η ζωή φαντάζει

~

Αθώοι παραμένουν

Αγνοί, κάτω απ' το δέρμα

Ποτέ δεν τους εκμαύλισε

Η πουτανιά της σάρκας

~

Έρωτας με έρωτα

Διαφέρει, στην ουσία

Δεν είναι πάντα χρήσιμος

δεν φέρνει ευτυχία

~

Ζωή δίνουν αληθινή

Μαζί μ' αθανασία

Στην σκέψη ο ένας τ' αλλουνού

Βρίσκει μεγάλη αξία

Ρίζα δυνατή το Είναι ματαιοπονεί

Κυνηγάμε ανόητα τα χρήματα

Φόρος αίματος

Π' αλλάζει τα σύνορα

Χαράζει στο χώμα νέους αρμούς

Γεμίζει με αίμα τους συρμούς

Όσπου να χωράς εσύ κι ο χάρος

Κι ακόμα ο παπάς να δίνει θάρρος

Η ρίζα σου ακόμα δυνατή

Όλο το είναι σου ματαιοπονεί

Για καρδιοχτύπια που δείλιασαν άνανδρα

Για ήλιους που έκαψαν χωρίς να φωτίσουν

Για αστέρια που έπλασε χωρίς να σκορπίσουν

Για την Οδύσσεια που δεν θα ζήσουν

Έρωτος, αυταπάτη γνώσης

Στου έρωτα περπάτησα

τ' άγνωστο μονοπάτι

νόμισα όλα τα γνώριζα

μα ήταν αυταπάτη

~

Τα λόγια που μου έμαθες

ήταν πολλά, αρκούσαν

έρωτα για να σε δω

κι ας όλα τ' αγνοούσα

~

Στην έξαψη του πόθου μας

χείλη πυρακτωθήκαν

μ' ένα φιλί και μια ματιά

νόμιζα πήρες παρθενιά

~

Ο έρωτας ο αληθινός

παρθένα βλέπει φύση

τι κι αν στ' απάτητα πετά

νομίζει πως γνωρίζει

~

Νόμιζα ήξερα να φιλώ

ήξερα ν'αγκαλιάζω

Νόμιζα ήξερα εσένανε

την Γή και το φεγγάρι

~

Μίλα μου για σένα

θέλω κι άλλα να μάθω

όνειρα τωρινά, όνειρα παιδικά

ο έρωας να γίνει αγάπη

Απογοήτευση, του έρωτα εχθρός

Απογοητεύτηκα, τα βέλη του έρωτα έσπασα,
την αναισθησία σου όταν γεύτηκα.

Απογοητεύτηκα, αγανάκτησα , έφυγα,
όταν την αδιαφορία σου για την ψυχή μου δέχτηκα.

Δεν είναι ο χρόνος δολοφόνος, δεν είναι η κοινή ζωή φθοροποιός,
η απογοήτευση είναι που κόβει του έρωτα το φως.

Απογοητεύτηκα, νόμιζα είμαι η μία,
γελάστηκα έγινα κτήμα σου, τώρα είμαι καμία.

Απογοητεύτηκα, ανάγκη δεν μ' έχεις,
την καρδιά μου κρατάς και τρέχεις.

Δεν είναι ο χρόνος δολοφόνος, δεν είναι η κοινή ζωή φθοροποιός,
η απογοήτευση είναι που κόβει του έρωτα το φως.

Απογοητεύτηκα, ήταν αυθεντικός ο έρωτας αυτός,
μας κράτησε μαζί αλληλοθαυμασμός, αγάπης σεβασμός.

Απογοητεύτηκα, το πάθος του έρωτά μας σκέφτηκα,
της ψυχής μοναδικός γιατρός, της ηδονής φίλος κι εχθρός.

Δεν είναι ο χρόνος δολοφόνος, δεν είναι η κοινή ζωή φθοροποιός,
η απογοήτευση είναι που κόβει του έρωτα το φως.

Τί Είσαι;

Είμαι η μαργαρίτα που φύτρωσα την άνοιξη

Στην αυλή που δεν πότισες, στην αυλή που δεν νοιάστηκες

Μαράθηκα για να ξαναζωντανέψω και αυτήν την άνοιξη

Για να με θαυμάσεις, για να με ξεπεταλιάσεις

Εγώ θα ξαναγεννηθώ και θα ξαναγεννηθώ δίχως να σ' απασχολώ

Εσύ όμως;

Μετά το φυσικό ολοκληρωτικό μαρασμό...

Τί Είσαι;

Τώρα να Είσαι που σε βλέπει ο Ήλιος

Τώρα αγωνίσου για Εσένα και τον άλλο

Τώρα για την ψυχή σου, για όσα έχεις να πεις

Τώρα για την ζωή

Τώρα γιατί από την φύση σου

Δεν μπορείς να μην Είσαι

Ετοιμάσου να ερωτευτείς

Ήταν να ερωτευθούμε χτες
Χτες που ερωτεύονταν οι επίλεκτοι

~

Ήταν να ερωτευθούμε σήμερα
Σήμερα που ερωτεύονται οι τολμηροί

~

Είναι να ερωτευθούμε αύριο
Αύριο που θα ερωτεύονται οι δυνατοί

~

Χτες; Σήμερα; Αύριο; Γιατί;
Έστω και μια φορά να κραυγάσεις

“Ζήτω η ελευθερία”

Ετοιμάσου να ερωτευθείς...

Αποστάσεις

Διαβήτες, χάρακες, τοπογραφικά, αποστάσεις μετράς

Καράβια αλλάζεις, αεροπλάνα, ωκεανούς περνάς

Μάτια μου τα κόκκινα καράβια, δεν ξέρουν αποστάσεις

Γυμνές ψυχές τα κατοικούν, σε κορυφογραμμές πετάν

Μαζί στα δύσβατα πατάνε, μαζί σε πόνο και χαρά

~

Μέτρα ατέλειωτες μεζούρες, κρασί ξέχειλο, μέσα σου ερημιά

Απ' τις ακτογραμμές να φτάσεις τα βουνά

Το Εγώ απ' τον Εαυτό σου, Είναι χιλιόμετρα μακριά

Στο ίδιο σώμα κατοικούν, ίσως ποτέ δεν γνωριστούν

~

Γέμισες γνώσεις το σεντούκι, το καπάκι ασφυκτιά

Ψάξε της κατανόησης, το κρυφό μονοπάτι

Νιώσε ανθρώπους, αποστάσεις μέτρα με κουκιά

Αλλιώς δως στο σεντούκι μια κλωτσιά, στον πάτο να πάει

Κάποτε να σώσει έναν ψαρά...

~

Δεν υπάρχουν αποστάσεις, μην φοβάσαι το κενό

Ονειρική η φαντασία, ενώνει ψυχές

Χορεύουν στον ίδιο το ρυθμό

Γεφυρώνει την επιθυμία, με την πράξη στο λεπτό.

Να σηκώσω την κουρτίνα?

Μην σηκώνεις την κουρτίνα

Με ταραίζουν όλα εκείνα που δεν γνώρισα

Βλέπω πίσω της σκοτάδια

Μπερδεμένα μονοπάτια και φαντάσματα

~

Φαντασία μου πλανεύτρα

Της ζωής ανακατεύτρα, πότισέ με αλκοόλ

Να σηκώσω την κουρτίνα

Να σας πω για όλα εκείνα, δεν φοβήθηκα

~

Του θανάτου μας την μοίρα

Της αβύσσου μας την ψύρα

Του έρωτά μας τα παλάτια

Της ζωής τα μονοπάτια

~

Μην φοβάστε βρε αλάνια

Φώτα ανάβω στα σκοτάδια

Να γελάμε όλοι μαζί

Ένα ZONK κρύβεται Εκεί!!

~

Να σηκώσω την κουρτίνα?

Κλείσε μάτια και ξεκίνα

Να μετράς μέχρι το 10

Δώρα δείχνει μια πλανεύτρα

Στην σκιά δεν βλασταίνει Αγάπη

Στην σκιά!

Μην κάτσεις κανενός

Δεν βλασταίνει ζωή μήτε Αγάπη

Όπως

Κανένα δέντρο δεν φυτρώνει

στην σκιά άλλου...

Αποστάσεις ελευθερίας

Ευάερες και Ευήλιες!

Στην αγκαλιά Σου

Στην αγκαλιά σου, ειμ' ανθός που κρύβει το μπουμπούκι

Η μέλισσα την άνοιξη, θα βρει για να τρυγήσει

~

Του έρωτα γλυκό καημό στον κάμπο να ευωδιάσει

Ερωτικού ποιήματος μεθυστική μαγεία

~

Στην αγκαλιά σου είμαι παιδί, που πήρες να κοιμήσεις

Το ομορφότερο όνειρο να κλέψεις, ν' αναστήσεις

~

Με την χαρά μου να χαρείς, τον πόνο να μερώσεις

Γέλια πηγαία γάργαρα, στα σωθικά να δώσεις

Τιμή στο Παρόν

Λέμε πολλά για τους νεκρούς

Λίγα και προσεχτικά για ζωντανούς

Φόβος συνάντησης

Με πνευματώδεις ανθρώπους που δεν τους μιλήσαμε

Με σοφούς που δεν τους ακούσαμε

Με πολυταξιιδεμένους που δεν τους ανακαλύψαμε

Με αξιαγάπητους που δεν τους αγαπήσαμε

Όχι πάντα ξένους

Συγγενείς, συμπολίτες, ηγέτες

Πόσο δύσκολη η επικοινωνία με μια προσωπογραφία

Πόσο δύσκολα τιμάμε το παρόν

Εικόνες τα καλύτερα ενθύμια

Άσβηστες αναμνήσεις, σε σβησμένα μνήματα!

Αισθήματα, λάμπουν τον ουρανό

Με ονειρεύτηκες πριν γεννηθώ

Με φαντάστικες πριν με δεις

Με αγκάλιασες κι ας ήμουν καπνός

Γεννήθηκα γιατί με ζήτησες

Χωρίς όνομα, ρίζες, επάγγελμα, μορφή

Μην τα ρωτάς, είναι μόνο ταμπέλες

Που σκορπάν την ουσία

Υπέφερα για να γίνω

Χαρά που την λέτε αμαρτία

Κι εσύ με εμπιστεύτηκες

Χωρίς αμφιβολία

Άντεξες

Δεν μ' αρνήθηκες

Άξια υπεραξία

Ο πόθος σου με έπλασε

Έτσι ήθελε η καρδιά σου

Το Απόλυτο που γύρευε

Κοίτα είμαι η δικιά σου

Θηλυκή πλευρά αγκαλιάς Σου

Φροντίζω εμένα για να 'χεις

Φρόντισε εσένα για να 'χω

Αισθήματα, λάμπουν τον ουρανό!

Χωρίς ονόματα υποβάθμισης όπως

Αγάπη, Έρωτας, Ευτυχία, Καρδιά, Θεός!

Σε κορυφογραμμή

Με φόρεμα της άνοιξης σε κορυφογραμμή πατάω

Γελάω με σας τους ασφαλείς στον κάμπο όταν κοιτάω

Πεσί σας έγιν' η στολή της γέννας η παραλλαγή

Την φοράω κι εγώ κάποτε για να σας ξεγελάω

Δικιά σας να περνάω...Όσο ψηλώνω σκίζεται, άλλο δεν χωράω

Θα πέσω μια μέρα από 'κει, θα 'ναι του κεφαλιού μου

Αν θα με σπρώξει χέρι, θα 'ναι του διαλεκτού μου

Αυτού που αγάπησε πολύ ένα κρυφό κουκούτσι!

Αυτού που αγνόησε αγνά της φλούδας το καβούκι!

Αυτού που ταύτισε την ηχώ τώρα με την ηχώ μου!

Αυτού που η δυνατή καρδιά μαγνήτισε την τροχιά μου!

Αυτού που είχε την δύναμη να δείξει αδυναμία!

Αυτού που ίχνη αναζήτησε, σαν πάνθηρας από κρυμμένο δάσος!

Αυτού που η παρουσία γλύκανε, την άγρια απουσία!

~

Ποτέ δεν τον εκμαύλισε η πουτανιά της σάρκας!

Στην κορυφογραμμή περπάτησε σε τόπο αμφιβολίας

Γκέμμα ή γκρεμό, όταν γυρίσω θα σας πω...

Για μένα...Μετά από μένα...

Πάθος για στυλ, αποκαϊδία, όσοι μιμήθηκαν, μια απ' τα ίδια...

Βιβλία δεν έχω, δανεικά ήταν, τα λίγα τα χάρισα, γωνία βρήκαν...

Όσοι μ' αγάπησαν, πίκρα πήραν, μόνοι τους χάρηκαν όσο με είδαν...

Όσους αγάπησα, θα ζώ όσο ζούνε, θ' αργήσουνε μα θα το αισθανθούνε...

Όσοι την αφεντιά μου ερευνούσαν, κενό ακάλυπτο για όσο ζούνε, σε άλλη ζωή ίσως με βρούνε...

Οι ψυχές που γιάτρεψα θα με ζητούνε, με χαμόγελο θα με αναθυμούνται...

Γνώσεις που απόκτησα σε παπαγάλο είπα, για τρία χρόνια θα μιλάει ψηφιακά με γλύκα!

Σημειώσεις και στίχους, κληροδότημα αφήνω, σε blog τα κλείνω...

Απογόνους εκπαιδεύσα, άξιοι να 'ναι, να επιβιώνουν, να μην γερνάνε, τον πόνο γιατρεύουν, δυναμικοί... δεν προσκυνάνε...

Διάσημη δεν θέλω να 'μαι, το είδα κι αυτό, θα το θυμάμαι!

Εχθροί όσοι γίναν, θα τους λείψω, την κολλημένη ζωή τους σαν εγκαταλείψω...

Λύπηση, αυτό τί να 'ναι! Υπήρχε, υπάρχει, μπα λάθος θα 'ναι...

Αν χαρήκατε με την χαρά μου, τον πόνο μου νιώσατε και το αγνοείτε...

Τώρα ζω, τώρα χορεύω...ζηλεύεται μα σας λατρεύω!

ΚΑΙ όσοι εμπόδιο μου στήθηκαν... ευγνωμονώ! Μόνη τα πέρασα, βρήκα πια Είμαι!

Διήγηση έρωτα, παραμύθι που σκοτώνει

Ποιόν έρωτα ελπίζεις; Εκείνον που ποθείς ή στον φίλο που θα διηγηθείς;

Ποιον έρωτα ζεις; Εκείνον που ποθείς ή στον φίλο που θα διηγηθείς;

Ποιον έρωτα τελειώνεις; Εκείνον που ποθείς ή στον φίλο που θα διηγηθείς;

~

Ποιον έρωτα θυμάσαι; Εκείνον που έζησες ή στον φίλο με μύθους έπλασες;

Ποιον έρωτα αγάπησες; Εκείνον που έζησες ή στον φίλο με μύθους έπλασες;

Ποιον έρωτα μίσησες; Εκείνον που έζησες ή στον φίλο με μύθους έπλασες;

~

Εσύ, μόνο εσύ διαλέγεις χρώμα να ερωτευτείς...

Με σύμμαχο συνένοχο μπλέκεις του έρωτα τη μορφή...

Χάνεις το χρώμα σου, τον έρωτα μαζί!

Αν έχανες τον φίλο σου, θα υπήρχε ιστορία ερωτική;

Η ανάγκη εξιστόρησης κάνει την σχέση τοξική...

Με γοητευτικά ψέματα ντύνει, κάθε αλήθεια ιερή!

Διήγηση και έρωτας δεν πάνε μαζί...

Παραμύθι που σκοτώνει την ζωή...

Ήλιος που σβήνει πριν το φεγγάρι να φανεί!

Αγάπη κρυφή, αγνοείται

Αισθήματα Αγνοούνται... Δεν μου μίλησες ποτέ... Δεν με άγγιξες ποτέ...

Μόνο με κοιτούσες... Φανταζόμουν και περίμενα τα πάντα...

Έπρεπε να γλιτώσω από 'σένα...

Καλοσυνάτα να σε κοιτώ από 500χλμ. παρά από την σκληρότητα του 1μ...

Σε ψάχνω στα μάτια άλλων... Δεν μπορεί κάπου θα υπάρχουν...

Έγινες μια μικρή ρηχή πληγή... Μόνο όταν την σκαλίζω ματώνει... Έμαθα να μην το κάνω...

Βρήκα ανθρώπους που το σ'αγαπώ μου το λένε και μου το δείχνουν... Είμαι γεμάτη χαρά πια...

Η θρησκεία απαλύνει τις τύψεις σου, αν έχεις πλέον...

Πότε είπε ο Χρηστός "αγάπα ΑΝ", "αγάπα κρυφά";...

Σηκώνω το κεφάλι μου και σε κοιτώ... Σκύβεις το κεφάλι σου και με κοιτάς...

Το βλέπω... Ποτέ δεν έφυγα από σένα... Ούτε βήμα δεν έκανα μακριά σου!!

Εσύ τις σάρκες σου σκίσε

Σκάλισε τις πέτσες γύρω απ'τα νύχια

Αργά και ρυθμικά

Να σε βλέπω και να ηρεμώ...

Πως η φαιά ουσία σου

Κυλάει ακόμα στο νου σου

Και παρασέρνει καράβια

Και ρίχνει ψεύτικα παλάτια

Και δίνει ζωή στα παράκτια χαντάκια

~

Σκάλισε τις παρανυχίδες σου

Αργά και ρυθμικά

Να σε βλέπω και να ηρεμώ...

Ότι υπάρχει ελπίδα

Οι σκέψεις να γίνουν όνειρα

Φαντασιώσεις, πράξη

Και η ζωή χαρούμενη

Λεύθερη από πάθη

~

Κι όταν δεις τα αίματα

Να τρέχουν, να σε λερώνουν

Θα είσαι σίγουρος

Όσο έλειπες ήσουν ζωντανός

Πονούσες, αιμοραγούσες

Ήμουν εκεί, σε πρόσεχα

Μου χαμογέλασες

Φίλησα τα ματωμένα δάχτυλα...

Αδιέξοδη Αγάπη

Μάτια πλημμύρισαν του έρωτα χρώμα

Χείλη πόθησαν λίγα φιλιά, λιώμα

Κορμιά δονήθηκαν και τρέμουν ακόμα

Όνειρα στοίχειωσαν, μούσκεψαν το στρώμα

Δύναμη αρσενική, δύναμη θηλυκή, ερωτική έλξη δυνατή

Τριάδα ενεργειακή, δημιουργική

Αστεριών φλόγα κρατάει λαμπερή

Τη Γη γυρίζει, δίνει στον κόσμο μας μορφή

Λάβα αναβλύζει στα σωθικά, φωτιά ελευθερώνει άλλη φωτιά

Φίδια τύλιξαν σώματα υγρά, του πόθου στάλαξαν, τρέλας ζουμιά

Ψυχή που τρόμαξε καταφύγιο ζητά

Του Είναι παλεύει να τραβήξει λουριά

Υπαρξη άξια για όλη τη χαρά

Αισθήματα, μηνύματα κυρίευσαν παντού

Πανηγύρι στην πόρτα του Θεού

Σώσε με Εσύ γυμνέ εαυτέ

Όπως έγραψες, σβήσε του νου αυλακιές

Αδιέξοδες αγάπες δυνατές, μαγεία σκορπάν

Το σύμπαν τις χρωστάει ανθρώπου μορφές

Αισθάνομαι, θαυμάζω φυσική ομορφιά

Εμπνέομαι εξαιτίας της δημιουργικά

Λάγνα σκέψη διώχνω μακριά

Ενέργεια αφήνω να ρέει αρμονικά

Αδιέξοδες αγάπες δυνατές, δίνουν στους χάρτες μορφές

Αστρικούς, Γεωγραφικούς... Δύναμη άπειρου Βεληνεκούς

Χρωστάει το σύμπαν απολαύσεις , χαρές

Μπουρμπουάρ έρωτα σε ανθρώπου ζωές...

Τα θέλω όλα

Τα θέλω όλα...Είναι κακό; Μια ζωή έχω να χαρώ...

Αναθεώρησα... Τί είναι σημαντικό; Προς τί να ζώ;

Με νόημα γεμίζω το κενό...

Τα θέλω όλα... Είναι κακό; Αλλιώς δεν πρόκειται να κουνηθώ...

Αποφασίζω για το κάθε λεπτό. Τετράδα ευτυχίας ακολουθώ...

Ζυγίζω τις προτάσεις σας ...Θα τις σκεφτώ...

Αν η ηδονή είναι αρκετή...

Αν εξουσία δίνουν στην ψυχή...

Αν στόχο ατέλειωτο ακολουθούν, αποστολή...

Αν ιδέες γνώσεις εξαπλώνει, το χρόνο καταργεί...

Τα θέλω όλα...Είναι κακό; Ας παρεξηγηθώ...

Μονάχη ήρθα στη ζωή... Γιατί να με τελειώσεις Εσύ;

Το Ψάρι νεκρό μόνο πάει με το νερό...

Ο θάνατος του παλικαριού

Ένα φεγγάρι κρέμονταν κλαμένο στο παραθύρι

Φέραν το παλικάρι στο δώμα για να γύρει

~

Είχε στα μάτια θάνατο, τα χείλη ξεραμένα

Το χρώμα του ήταν κίτρινο και μελανί η καρδιά του

~

Μια καλλονή του χάϊδευε απαλά το χέρι

Φυσούσε τα ματόκλαδα σαν τρυφερό αγέρι

~

Και τα λουλούδια σκύψανε να δώσουν την πνοή τους

Και τα πουλιά του φέρανε το πιο λαμπρό αστέρι

~

Και πέρασε κι ο Χάροντας καβάλα στ' άλογό του

Το παλικάρι τρόμαξε, βρήκε τον Εαυτό του

~

"Τον εαυτό μου Χάροντα δεν ματαφυλακίζω

Βρήκα την Αγάπη μου, τ' αστέρι την πνοή μου"

~

Το φεγγάρι κίνησε τον ήλιο για να φέρει

στεφάνια ελιάς τους φόρεσε το άσπρο περιστέρι

Όχι ευγνωμοσύνης αυτοθυσία

Στο δρόμο μου βρέθηκες με σπασμένη φτερούγα

Η καρδούλα σου έτρεμε, ματιά ταρταρούγα

Στοργικά σε περιέθαλψα, γλυκιά νοσοκόμα

Σου άρεσε τόσο και θες λίγο ακόμα

Ελεύθερο σ' άφησα να πετάξεις ψηλά

Το μυαλό σου κώλυσε στη δική μου φωλιά

Τα κλουβιά δεν είναι για πουλιά με φτερά

Τη φτερούγα σου γιάτρεψα, να πετάξεις μακριά

Την πόρτα θα έχω ανοιχτή στη φωλιά

Αγάπη και ασφάλεια σαν θέλει η καρδιά

Φωλιά αγάπης, φτερά ελευθερίας, όχι ευγνωμοσύνης αυτοθυσία...

Χρωστάει στο αύριο το χθες

Χρωστάω σκέψεις δυνατές, μείναν ιδέες παγώσαν στο χθες

Χρωστάω σενάρια χαράς, μείνανε όνειρα ήταν δειλά

Χρωστάω αισθήματα στοργικά, που παραμείναν ντροπαλά

*Δεν εκφραστήκαν, γλώσσα να ειπωθούν δεν βρήκαν, δύναμη να βιωθούν ,
καθήκαν...*

Έγκλημα βαρύ κατά της δικής μου ζωής και όσον έχουν εμπλακεί

Με δίκασα στην ενοχή μου, στριμώχτηκα στη φυλακή μου

Μιζέρια, ανία αδιαφορία, αρρώστια η δική μου τιμωρία

Τα χρέη μου σε σένα αν δεις, θα δραπετεύσω αν χαρείς

Καλύτερη απ' τη μοναξιά κάθε ανθρώπου αγκαλιά

Σου χρωστάω, μου χρωστάς, πάρε δώσε πριν να 'ναι αργά

Χρωστάει στο αύριο το χθες, σήμερα γέλα έκλαψες χθες

Χρωστάει η φύση η νεκρή, στη ζωντανή, θ' αναστηθεί να βιωθεί

Έγκλημα η μοναξιά, δώσε μια ζεστή αγκαλιά, πάρε χαμόγελα γλυκά.

Ο πνιγμός

Σβήνει το καλοκαίρι, ο ήλιος θαμπώνει, δύω κι εγώ

Κρύο το μέσα μου, δεν άλλαξε αυτό

Κοντεύει χειμώνας, ο αέρας δροσίζει, χωρίς ελπίδες εγώ

Πως θ' αντέξω το κρύο, παράσιτο νιώθω, δεν άλλαξε αυτό

Κολυμπάω ακόμα, θερμό το νερό, κρυώνει η καρδιά μου,

Την αφήνω εδώ,

Δεν σας εκθέτω, μ'αγαπάς σ'αγαπώ

Δεν άλλαξε αυτό!

Θ έ λ ω (ντουέτο)

Γ(υναίκα): Τον οίστρο μου ξύπνησες, σημάδια σου στέλνω, το σέξι θηλυκό για σένα βλασταίνω. Καμπύλες τονίζω, τα μεγάλα μου μάτια, τακούνια για κούνημα και όλοι οι άντρες κομμάτια.

Α(ντρας): Το βλέμμα σου με τρέλανε η αθωότητά του. Τις σέξι τις καμπύλες σου εγώ μόνο λαχταράω. Οι θαυμαστές πολλοί μπερδεύει η ομορφιά σου. Για σένα θα αγωνιστώ και θα σε ξελογιάσω, πολιορκητής στο σώμα σου, ρισκάρω να σε χάσω.

ναι, ναι, ναι

Γ: Θέλω στη φωνή σου να καθώ, θέλω τρυφερότητα να αισθανθώ, θέλω από σένα να αποπλανηθώ.

Α: Θέλω στο αέρινό σου περπάτημα δίπλα να πετώ, θέλω το γλυκό σου χαμόγελο συνέχεια να κοιτώ, θέλω στο μυστήριο της ζωής σου εγώ να μπερδευτώ.

ναι, ναι, ναι

Γ: Θέλω μοναδική να αισθανθώ, θέλω στην επιμονή σου να αντισταθώ, θέλω απ' την τρέλα σου να εντυπωσιαστώ.

Α: Θέλω στο θεϊκό σου άρωμα να ζαλιστώ, θέλω εσένα μόνο να κοιτώ, θέλω στα παπούτσια σου να γαντζωθώ, μέχρι θανάτου θα αγωνιστώ.

ναι, ναι, ναι

Γ: Θέλω με τα αστεία σου να γελώ, θέλω στα δύσκολά σου απ' το χιούμορ σου να ξεκαρδιστώ, θέλω ασφάλεια δίπλα σου να αισθανθώ σε θέλω αποκλειστικό.

Α: Θέλω να με ποθείς όσο σε ποθώ, θέλω όσο τρέχει ο χρόνος πιο πολύ να σ' αγαπώ, θέλω τον ωραιότερο καθρέφτη σου να αποτελώ συνεχώς να σε διεκδικώ.

ναι, ναι, ναι

Γ: Θέλω μόνο να σ' αγαπώ, θέλω όσο παρναίει ο χρόνος πιο πολύ να σε ποθώ, θέλω σύντροφο να σ' έχω σταθερό, στα πιο αρχαία ένστικτα να κυριαρχώ.

Refrain ΑΓ: Πρόσωπο με πρόσωπο θέλω να βρεθούμε, στο βαθύ της σκέψης

μας να βυθιστούμε, στις ψυχής τα χρώματα αγκαλιά να λερωθούμε. Αξίζεις, αξίζω, σύντομη η ζωή που ξέρουμε ας απογειωθούμε.

ναι, ναι, ναι

A: Την εικόνα σου έχω στο μυαλό, τα μεγάλα σου μάτια, τον καμπυλωτό σου κορμό, με σέξι μαγικό, τον ύπνο μου χάνω, αξίζει να τρελαθώ.

Γ: Σενάρια πλάθω, στα όνειρα ζω, στα αστέρια πετάμε με λιτό ρουχισμό , τον ύπνο μου χάνω, αξίζει να ζω.

Φροντίδα ψυχής

Όσο κρατάει το τσιγάρο,
όσο να λιώσει στο ποτό ο πάγος,
όσο το όνειρο στο μαξιλάρι σου.

Αρκεί, στο νου σου να με έχεις,
να σου λείπω μα να με κατέχεις,
την ψυχή μου για να προσέχεις.

Όλα τα άλλα είναι ρουτίνα,
να κόβουν του σώματος την πείνα.
Δεν λέω, απαραίτητα, μα να 'ρχονται πάντα δεύτερα.

Φροντίδα ψυχής, ποτάμι ζωής,
ένα βλέμμα να νιώθεις, να θέλει να ζεις.
Να δίνει αξία από 'σένα ψηλότερη,
στην δική σου ουσία που λογίζεις χειρότερη.

Κόσμος που Φαίνεται και που δεν Φαίνεται...

Στο μπουφέ τα καθημερινά της αντικείμενα

Τσάντες, κινητά, κλειδιά...

Στο διαδίκτυο διαβάζουν τις ιδέες της

Απ' το ντους διαχέεται στο χώρο το άρωμά της

Στις κορνίζες χαζεύουν το γέλιο της

Μελωδίες ακούγονται επιλεγμένες απ' αυτήν

Κάποιοι ξεφυλλίζουν τα άλμπουμ της ζωής της

Τα πολύχρωμα ρούχα της στην ντουλάπα περιμένουν

Στο κομοδίνο τα βιβλία που μείναν αδιάβαστα

Στην κρεμάστρα του χολ τα πανωφόρια άδεια

Όπως άδειασε το σώμα

Από σκοπό, όνειρα

Στο ψυγείο

Άντρες στ' άσπρα ψάχνουν αιτία

Δύσκολο εγχείρημα

Ποιος βλέπει τις εσωτερικές ρυτίδες;

Το σπίτι γεμάτο κόσμο

Που φαίνεται και δεν φαίνεται

Η χαρά τους δεν κρύβεται

Που πέρασε η ύπαρξή τους απ' την Αγάπη της...

Καρδιακή ανακοπή ψιθυρίζουν...

Ζω για μένα, γελάω ειλικρινά

Βράχια τραχιά

η νεκρή καρδιά,

πονάει πολύ,

σκληρή η πληγή,

σκόνταψα κι έχασα

το γέλιο, τη ζωή.

Έγινα ο άνθρωπός μου,

ζωντάνεψα το όνειρό μου,

αγκάλιασα τον εαυτό μου.

Άλλη ευκαιρία στη νεκρή καρδιά,

ποτέ ξανά.

Ζω για μένα, μόνο για μένα.

Ζω το τώρα.

Γελάω ειλικρινά.

Αιώνια τα συναισθήματα

Αγάπα το αιώνιο,

νιώσε χαρά,

διώξε την θλίψη

από την καρδιά.

Αιώνια είναι τα συναισθήματα

νιώσε "ανθρώπους",

άσε τα εφήμερα.

Χαρά κλάμα Όταν

Όταν η κινητή άμμος σκότους

Νικήσει την πάλη της σκέψης μου

και με καλύψει ολόκληρη

Ανάπαυση, ησυχία, ξεκούραση σώματος

Το πνεύμα ήρεμο θα παρατηρεί όπως πάντα

Χαρά για όσους με νιώσανε, με ζήσανε, μ' Αγαπήσανε

Χαρά για όσους τους ένιωσα, έζησα, Αγάπησα

Είμαι ήδη μέσα τους και θα είμαι για πάντα

Κλάμα για τις αρετές μου

Και μόνο...

Ατίθαση εξίσωση

Παρένθεση βάλε στο χθες, στο αύριο αγκύλη

Απαλοιφή κάντα, το τώρα μη σε πνίγει

~

Μπόλνταρε τα "θέλω" σου και τις "υπεραξίες"

Κοινό παρονομαστή, Αγάπης ευαισθησίες

~

Άγνωστοι οι άγνωστοι, μα όμοιες οι ψυχές τους

Ατίθαση εξίσωση με κλάσμα δευτερολέπτου

~

Αφαίρεσε την ηδονή, πρόσθεσε την στοργή του

Βίωσε τον έρωτα στην ολοκλήρωσή του

Όνειρο Αγάπης

Ξημέρωσε, σηκώθηκα,
όλα θολά τριγύρω.
Κάτι έπαθαν τα μάτια μου;
Τα τρίβω να ξεφύγω.
Μήπως το βράδυ έκλαιγα;

Δεν είναι δάκρυ σίγουρα.
Δεν μάτωσε η ψυχή μου.
Χαρά αισθάνομαι θαρρώ,
αισιοδοξία κι ελπίδα.

Όνειρο είδα σίγουρα
όμορφο και σπουδαίο.
Κάτι θυμάμαι, για να σκεφτώ!

Είδα πως μ' αγαπήσανε
άνθρωποι άξιοι,
άνθρωποι που αγαπούσα.
Έδινα λέει άδολα μονάχα
ότι μπορούσα.

Δεν απαιτούσανε πολλά,
μονάχα την ματιά μου.
Να έχουνε το χάδι μου και
τη ζεστή αγκαλιά μου.

Δεν ζήλευαν, δεν κάκιωναν
σε κάθε κίνησή μου,
κοντά τους με ζητούσανε
για την αγνή ψυχή μου.

Κτήμα τους δεν με θέλανε,
να γίνω όμοιά τους.
Ποτέ δεν φυλακίζανε,
ελπίδες και όνειρά μου.

Τους πόνους μου,
τους φόβους μου,
τις ανασφάλειές μου,
μια κλοτσιά τα δίνανε.

Θολά τα μάτια μείνανε,
μα δεν τα τρίβω άλλο.

*Το γυάλισμα του έρωτα,
αιώνια να προβάλλουν.*

*Ψέματα μου το είπανε,
πως οι αγάπες λιώνουν.
Πως τα φτερά του πελαργού
θε μόνο να πληγώνουν.*

*Τον ίσκιο να παρατηρώ
σταμάτησα επιτέλους.
Παρέα με τον πελάργό,
πια να πετάω με βλέπουν.*

Χάθηκε η ζωντάνια Σου;

Μια μέρα θ' αδειάσουν οι δρόμοι από αυτοκίνητα

Τα πεζοδρόμια θα γεμίσουν άνθρωποι όλο ζωντάνια

Πόσο μ' αρέσει να αισθάνομαι τις μυρωδιές και τα σκουντίγματα

Να σικαίνομαι και να θαυμάζω, αναλόγως, αυτό που εκπέμπουν

Οι άνθρωποι θέλουν ανθρώπους για να γίνουν «Άνθρωποι»

Πόσο μ' αρέσει να ξεπεζεύω το δίτροχο σε πάρκα και παραλίες

Όπου με κάνει κέφι και να ζω ανάμεσα σε ανθρώπους δυνατούς

Που δεν τους έπνιξε το τσιμέντο και τα παλιοσίδερα

Πόσο θέλω να κωλύσω την παλάμη μου στην δική σου

Να νιώσω την θέρμη του αίματος που κυλάει κάτω απ' τη σάρκα

Να είμαι σίγουρη ότι Υπάρχεις, ότι δεν χάθηκε η ζωντάνια Σου

Στοργή

Η Αγάπη Σου τύλιξε, μεταξωτό κουκούλι

Εκτίμησες τον άνθρωπο, τους πόνους πριν αγγίξεις

~

Στοργικά αγκάλιασες, ωρίμασε το χάδι

Κοίτα ψηλά στον ουρανό, μόν' ούτε στο σκοτάδι

~

Ζητάς την απομόνωση, κλείνεσαι στο κουκούλι

Στοργή αίσθηση βάλσαμο, τους έρωτες μισεύει

~

Έρωτες θα βρεις πολλούς, χωρίς στοργή καμία

Αν τα μπερδέψεις χάνονται μες στην αμφιβολία

~

Ψάχνοντας για την στοργή, πέφτεις μες στην παγίδα

Απ' έρωτα σε έρωτα, ζωή χωρίς αξία

~

Αν σ' έχει φάει η ερημιά, κοίτα γύρω «ανθρώπους»

Σαν δεις κοινή συμπάθεια, αγκάλιασε με τρόπο

.....χωρίς της φλόγας πόθο

Ύπαρξη ολική, Ηδονή αληθινή

Όπως το συκώτι δεν μπορεί χωρίς πνοή να λειτουργεί
Πώς να υπάρξει ολική ηδονή αν σάρκα και πνεύμα δεν συναινεί
Το σώμα σου αν σπαταλάς, μον' το συκώτι γαργαλάς
Είμαστε ύπαρξη ολική, όχι μόνο πνεύμα ή κορμί
Όσο μεμπτό θα σου φανεί το συκώτι ζωντανό να λειτουργεί
Τόσο απόλυτα σωστή είναι κάθε ολική ηδονή.

Έρωτας Vs Θάνατος

Γιατρικό είν' ο έρωτας

Τον θάνατο νικά

Κει που μας κυνήγαγε

Τον είδαμε μπροστά

~

Γέλα ψυχή μου για να δεις

Τον θάνατο να φεύγει

Χιλιόμετρα να ψάχνεται

Τον έρωτα αποφεύγει

~

Τα μάτια μου στα μάτια σου

Τα χέρια ενωμένα

Λάμπουν οι ήλιοι μέσα μας

Κορμιά πυρακτωμένα

~

Κάψιμο με εμβέλεια

Πάγο θανάτου λιώνει

Με τα λουλούδια της καρδιάς

Στεφανωμένο χιόνι

Βιογραφικό

Όνομα, επάγγελμα, σπουδές, έτος γέννας, πόλη καταγωγής, πόλη διαμονής, οικογένεια και πολλά άλλα.

Έχω αλλά δεν με κατέχουν.

Όσο Είμαι εδώ, όσο συναντάω ωφέλιμα για τον κόσμο, τα συμπυκνώνω σε ευανάγνωστες σύντομες στιχοδημιουργίες.

Δημιουργικά δώρα, από Αγάπη με Αγάπη, για τον κόσμο.

Υπάρχω απλά και είναι η Χαρά μου.

Ενώστε το νου σας με του συγγραφέα, υπάρχει ή όχι είναι μόνο ιδέα...

Τα δώρα μου τα βρίσκεται εδώ:

- <http://searchingthmeaningoflife.wordpress.com/>

-

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Poems&act=index&sort=date&order=desc&poet_id=60935

- <http://www.easywriter.gr/author/item/82>

- <http://www.scribd.com/Searchingthmeaningoflife>

- <https://www.facebook.com/pages/Searching-the-meaning-of-life/245438198823534>